

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2C/443/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115228637
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Rybárik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5115228637.6

Uznesenie

Okresný súd Žilina v spore žalobcov: N. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XXXX/X, F., právne zastúpený: JUDr. Andrea Vladárová, s.r.o., so sídlom Veľká Okružná 17, Žilina, IČO: 47 255 389, proti žalovanému: S. I., nar. XX. XX. XXXX, t.č. bytom A. C. XX, F., právne zastúpený: JUDr. Štefánia Harciníková, advokátka so sídlom Saleziánska 4, Žilina, IČO: 42 386 811, o určení, že povinnosť žalovaného vypratať byt nie je viazaná na zabezpečenie bytovej náhrady, takto

rozhodol:

I. Súd konanie **z a s t a v u j e**.

II. Žalobkyňa je **p o v i n n á** uhradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou domáhala, aby súd určil, že povinnosť žalovaného vypratať byt nachádzajúci sa v F. na Ul. H. č. X, na V. poschodí, č. bytu XX, pozostávajúceho z dvoch izieb, kuchyne a príslušenstva, nie je viazaná na zabezpečenie bytovej náhrady. V priebehu konania svoj návrh poopravila a žiadala, aby súd určil, že povinnosť žalovaného uložená mu rozsudkom Okresného súdu Žilina 17C/331/2001-154 zo dňa 1.3.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.6.2006, vypratať predmetný byt, sa neviaže na zabezpečenie bytovej náhrady. Svoj návrh bližšie odôvodnila tým, že v tomto byte býva aj dcéra V. spolu so svojím dieťaťom, t.j. vnukom žalobkyne mal. S.. Do dnešného dňa nie je vlastníčkou bytu. Spoločnú domácnosť žalovaný opustil v roku 1996. Svojho práva na pridelenie bytu po vystaňovaní sa nedomáhal po dobu viac ako 10 rokov od vynesenia rozsudku. Účel vystaňovania žalovaného z bytu sa tak dosiahol bez potreby bytovej náhrady. Žalobkyňa má za to, že výkon práva na zabezpečenie náhradného bytu žalovanému by bol v rozpore s dobrými mravmi, a preto sa domáhala súdnej ochrany touto žalobou.

2. Žalovaný žiadal žalobu v plnom rozsahu zamietnuť. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Žilina 17C/331/2001 z 1.3.2006, kedy boli všetky otázky ohľadne bytu právoplatne vyriešené. V rozsudku boli vymedzené práva a povinnosti k bytu na H. ul. Predmetom tohto konania je zmena tohto rozsudku ohľadne určenia bytovej náhrady. V danom prípade sa jedná o prekážku právoplatne rozsúdenej veci a z tohto dôvodu žiadala konanie zastaviť, resp. žalobu zamietnuť.

3. Na tomto mieste je potrebné podotknúť, že súd v tejto veci už raz rozhodol, a to rozsudkom 2C/443/2015-92 dňa 11.5.2017. Vtedy žalobu v plnom rozsahu zamietol. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal žalobca odvolanie. Na základe odvolania rozhodoval Krajský súd v Žiline pod č. 10Co/366/2017-121 dňa 7.júna 2018. Rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Súd druhej inštancie vytkol súdu prevej inštancie, že dôsledne nepostupoval pri prejednaní (určovacej) žaloby. Predovšetkým je potrebné nevyhnúť sa vysporiadať s podmienkami konania, medzi ktoré patrí aj posúdenie, či je alebo nie je daná prekážka veci už právoplatne rozhodnutej. Pokiaľ by súd prevej inštancie videl nedostatok „oprávnenia“ konať v prekážke už právoplatného súdneho rozhodnutia 17C/331/2001, mal konanie zastaviť a nie vec meritórne posúdiť. V prípade, že v rámci skúmania podmienok konania

nebude zistený taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť - napríklad aj vzhľadom na neexistenciu prekážky veci už právoplatne rozsúdenej - je pri určovacej žalobe nutné vyhodnotiť danosť naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. V konečnom dôsledku súd druhej inštancie poukázal na to, že v ďalšom postupe vo veci bude v zmysle rozoberanej postupnosti pokračovať v prejednávaní súdnej veci. Bez ohľadu na to, v rámci ktorého „kroku“ bude okresný súd považovať vec za skutkovo a procesne tak ustálenú, že je potrebné vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, bude povinný svoje rozhodnutie náležite zdôvodniť.

4. V zmysle rozhodnutia súdu druhej inštancie opätovne súd na pojednávaní vypočul sporové strany, oboznámil sa s rozsudkom tunajšieho súdu 15Nc/176/96, návrhom exekútorského úradu, rozsudkom Okresného súdu Žilina 18C/496/2000, rozsudkom 30P/217/2009, rozsudkom 17C/331/2001, potvrdením Mesta Žilina o trvalom pobyte, rozhodnutím KS v Žiline 10Co/366/2017 a zistil nasledovné:

5. Z dôkazov, ktoré predkladali sporové strany je nepochybné, že žalobkyňa žije v dvojizbovom byte na Ul. H. č. X v F., ktorého je len nájomcom, nie je v jej vlastníctve. Vlastníkom bytu je Bytové družstvo Žilina. Spolu s ňou žije v byte syn M., ktorý nie je samostatne zárobkovo činný a je študentom vysokej školy. Byt užíva aj dcéra V. spolu so svojim dieťaťom - vnukom žalobkyne mal. S.. Dcéra V. je plne invalidná, obdobne jej syn S. má zdravotné problémy, je v pozorovaní lekárov, navštevuje špeciálnu škôlku z dôvodov poruchy reči a oneskoreného vývinu osobnosti.

Žalovaný si dlhodobo podľa vyjadrenia žalobkyne neplní vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom, čo spôsobilo, že žalobkyňa sa dostala do finančných problémov. Plnenia vyživovacej povinnosti sa žalobkyňa domáhala v konaní pred súdom, ale aj napriek viacerým súdnym rozhodnutiam si žalovaný svoju vyživovaciu povinnosť neplní. Žalobkyňa znáša výlučne sama náklady súvisiace s bytom, podieľa sa taktiež na plnení vyživovacej povinnosti na syna M. a invalidnú dcéru V.. Žalobou sa žalobkyňa domáhala, aby súd určil, že povinnosť žalovaného vypratať byt nie je viazaná na zabezpečenie bytovej náhrady.

6. Súd sa podrobne oboznámil s pripojeným rozsudkom Okresného súdu Žilina 17C/331/2001-154 zo dňa 1.3.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7.6.2006. Z tohto rozsudku vyplýva, že to bola žalobkyňa N. I., ktorá žalovala žalovaného S. I. o zrušenie spoločného nájmu bytu. Súd následne rozsudkom zrušil právo spoločného nájmu účastníkov k bytu nachádzajúcemu sa v F. na Ul. H. X, na V. poschodí, č. bytu XX, pozostávajúceho z dvoch izieb, kuchyne a príslušenstva a určil, že byt bude ďalej užívať, ako člen družstva nájomníčka, t.j. žalobkyňa. Žalovaný bol povinný byt vypratať do 15 dní po zabezpečení náhradného bytu.

7. Súd sa ďalej oboznámil aj s ďalšími pripojenými rozhodnutiami. Z rozsudku sp. zn. 18C/496/00 vyplynulo, že manželstvo sporových strán konania bolo rozvedené. V tom čase maloleté deti M. a M. boli zverené do výchovy a opatery žalobkyne. Žalovaný bol povinný prispievať na výživu M. a dcéry V. sumou vo výške 500,- Sk mesačne k rukám žalobkyne. Ďalšie listinné dôkazy, ktoré boli produkované zo strany žalobkyne, sa týkali len samotných detí, resp. jej momentálnej sociálnej situácie.

8. Súd po vykonaní dokazovania, najmä po oboznámení sa s rozhodnutím súdu druhej inštancie 10Co/336/2017 musí konštatovať nasledovné:

9. Čo sa týka žalovaného, tak z jeho výpovede vyplynulo, že momentálne býva u I. U., t.j. bývalá priateľka jeho kamaráta, ktorý zomrel. U tejto býva 2 roky a 9 mesiacov. Trvalý pobyt má stále na Ul. H.. Priznal, že neplatí žiadne poplatky v súvislosti s bytom na H. ulici. Bydlisko u I. U. má však neisté, táto mu viackrát oznámila, že by najradšej ostala vo svojom byte bývať sama. Súd sa teda zamerl na to, či od rozhodnutia vo veci 17C/331/2001 došlo k takým podstatným zmenám, že je potrebné opätovne vo veci konať na základe podanej žaloby. Konkrétne, či sú tu dané podmienky, aby znova bola vec prejednaná a aby bolo o nej opätovne rozhodnuté. Súd sa predovšetkým zamerl na to, či žalobkyňa preukázala naliehavý právny záujem na určení, že povinnosť vypratať byt do 15 dní po zabezpečení bytovej náhrady nie je viazaná na zabezpečenie náhradného bytu.

10. Podľa § 137 písm. c/ CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

11. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť.

12. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

13. Súd teda skúmal, či sú tu splnené všetky podmienky procesné, aby súd vo veci mohol konať. Predovšetkým je tu rozhodnutie Okresného sudu Žilina 17C/331/2001, kedy 1.3.2006 bolo rozhodnuté, že súd zrušil právo spoločného nájmu účastníkov k bytu nachádzajúcemu sa v Žiline, na Ul. H. X, na V. poschodí, č. bytu XX, pozostávajúceho z dvoch izieb, kuchyne a príslušenstva a určil, že byt bude ďalej užívať ako člen družstva a nájomkyňa žalobkyňa. Žalovaný bol povinný vypratať byt do 15 dní po zabezpečení náhradného bytu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 27.6.2006, pričom vyhlásený 1.3.2006. Ako vyplynulo aj z rozhodnutia súdu druhej inštancie, úlohou tunajšieho súdu bolo predovšetkým skúmať, či od tohto posledného rozhodnutia nedošlo vzhľadom na časový úsek k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala aj zmenu pôvodného rozhodnutia, avšak vzhľadom na preukázanie naliehavého právneho záujmu. Súd sa teda sústredil na naliehavý právny záujem, ktorý prezentovala žalobkyňa. Podľa názoru žalobcu za daného stavu nie je spravodlivé, aby žalobkyňa bola stále viazaná povinnosťou prideliť žalovanému náhradný byt, ktorého sa v konaní domáha bez ohľadu na to, či momentálne býva v byte alebo nie. Poukazovala predovšetkým na odstup času, ktorý uplynul od pôvodného rozhodnutia, kedy došlo k výrazným zmenám na strane sporových strán. Bližšie naliehavý právny záujem nezdôvodnila.

14. Súd na tomto mieste dáva do pozornosti ustanovenia Obč. zákonníka o bytových náhradách. Podľa § 712c ods. 1 Obč. zákonníka, ak tento zákon neustanovuje inak, nájomca nie je povinný vystať sa z bytu a byt vypratať, kým nie je pre neho zabezpečená zodpovedajúca bytová náhrada. Spoloční nájomcovia majú právo len na jednu bytovú náhradu.

15. Podľa § 712c ods. 3/ Obč. zákonníka, nájomca, ktorý má byt vypratať, je povinný uzavrieť zmluvu o bytovej náhrade do 30 dní od doručenia písomného vyhlásenia o zabezpečení bytovej náhrady; ak nájomnú zmluvu bezdôvodne neuzavrie, jeho nárok na bytovú náhradu zanikne.

16. V súvislosti s týmto ustanovením musí súd uviesť, že žalobkyňa nedostatočne odôvodnila svoj naliehavý právny záujem. Žalobkyňa si nespĺnila svoju povinnosť voči žalovanému na základe pôvodného rozsudku. Nevznikli ani podstatné zmeny na strane žalovaného, ktorý nezískal do vlastníctva lebo nájmu byt. Momentálne provizórne býva u priateľky svojho zomrelého kamaráta. Od posledného rozhodnutia z roku 2006 sa jeho situácia, čo sa týka bytových náhrad alebo bytu, nezamenila. Znova súd podotýka, že žalobkyňa si nespĺnila svoju povinnosť z právoplatného rozhodnutia súdu. Iná situácia by nasala v súvislosti s vyššie citovaným ust. § 712c ods. 3 Obč. zákonníka. Žalobkyňa si však nespĺnila svoju povinnosť vyplývajúcu jej z rozsudku 17C/331/2001. Súd teda uzatvára, že v tejto veci nemôže byť daný naliehavý právny záujem tak, ako to prezentovala žalobkyňa už len z dôvodu, že otázka zániku práva na bytovú náhradu je upravená už vo vyššie citovanom ustanovení Obč. zákonníka. K tomuto nie je potrebný ďalší určujúci výrok súdu. Tvrdenie žalobkyne, že jej právne postavenie je neisté, pretože nie je nájomkyňou bytu ani vlastníkom iného bytu, sú zavádzajúce. Stále je výlučnou nájomkyňou bytu na Ul. H.kutočnosť, že žalovaný dlhodobo nebýva v byte na H. ulici nemôže zakladať zmenu pôvodného rozsudku o bytovej náhrade. Táto skutočnosť by bola extrémne nespravodlivá, pretože prípadné vyhovie žalobe by založilo úplne výrazne nerovnaké postavenie žalobkyne a žalovaného v riešení bytovej otázky.

17. Súd usúdil, že tá skutočnosť, že žalovaný dlhodobo nebýva na Ul. H. nemôže spôsobiť to, aby súd zmenil pôvodné rozhodnutie o bytovej náhrade. Žalobkyni nič nebráni, aby zabezpečila žalovanému náhradný byt prostredníctvom nájomnej zmluvy, pričom by sa dôsledne riadila ust. § 712c ods. 3 Obč. zákonníka. Bolo by nadbytočné, aby súd opätovne, vzhľadom na dlhší časový úsek, ktorý uplynul od pôvodného rozhodnutia, opätovne preskúmaval túto vec a vydal opätovné rozhodnutie vo veci samej. Keďže už bolo v tejto veci raz rozhodnuté, súd v zmysle ust. § 161 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 230 CSP konanie zastavil.

18. O trovách konania rozhodoval súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V tomto konaní to bol žalovaný, ktorý mal plný úspech v konaní, a preto mu priznal trovy konania v rozsahu 100 %.

19. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žilina.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).